

vil nemlig være, forekommer det mig, i allerhøjeste Grad paafaldende og stridende mod enhver Regel, om en Embedsmand efter nogen Tid at have haft en bestemt Lønning skulde synke ned til at faa en mindre Lønning, end han har haft. Hvis man ikke har nogen Vished for, at det ikke kan ske, vil det i høj Grad lægge en Dæmper paa den Glæde, som man ellers føler over Udsigten til at faa denne Lov.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne omtale Præsteembederne i den Del af Riget, som jeg har den Ære at repræsentere, nemlig Færøerne. Saaledes som Lovforslaget er affattet, gælder det ogsaa Embederne paa Færøerne, idet der jo ikke findes nogen Slutningsbestemmelse, som undtager dem, og jeg ønsker ogsaa, at Loven kommer til at gælde for Færøerne. Naar jeg i det hele taget udtaler mig om det Spørgsmaal, er det, fordi Embederne paa Færøerne vistnok ikke er regnede med blandt de Embeder, som er opsummerede i Anmærkningerne til Lovforslaget. Embederne paa Færøerne er nu imidlertid ikke mange, saa det, at man medtager dem, vil ikke volde stor Forstyrrelse i Beregningen. Der er kun 7 Embeder paa Færøerne, og Gennemsnitslønnen for dem er ca. 3,000 Kr., saa det vil sikkert ikke volde nogen Forstyrrelse, om de tages med i en Lønningsmasse, som angaar ca. 1,100 Præsteembeder. Jeg skal med disse Ord anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Enevold Sørensen: Det ligger nu en god Tid tilbage, da der sidst for Rigsdagen forelaa et Regeringsforslag om Præstelønningerne. Det var i 1875, da Kultusminister Fischer forelagde et Lovforslag, som dog kun angik Landsbyembederne, medens der senere skulde følge et Lovforslag om Købstadembederne. Det nævnte Lovforslag var bygget paa ganske samme Princip som det nærværende, idet det bestemte, at alle Midler, der var henlagt til Folkekirkeens Understøttelse, skulde inddrages i en Fond, af hvilken Præsternes Lønninger og Pensioner fremtidig skulde udredes. Og paa samme Maade som her var det forudsat, at Udgiften til de foreslaaede Lønninger med Pensioner skulde kunne afholdes af de nuværende kirkelige Indtægter, altsaa, det

hele skulde være en Omfordeling, der bar sig selv. Beregningen gik den Gang ud paa, at man vilde have til Raadighed 4,400,000 Kr. aarlig, hvoraf i øvrigt den ene Million var beregnet som Rente af 25 Mill. Kr., som forudsattes at ville indkomme ved Salget af alle Præstegaardsjorderne, og det forudsattes, at den foreslaaede Lønningsordning vilde koste ca. 4,120,000 Kr., saaledes at der vilde blive ca. $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. tilovers til Dækning af mulige Fejl i Sandsynlighedsberegningen og til Imødekomme af Fremtidens Krav. Naturligvis hvilede dette Lovforslag ogsaa deri paa samme Princip som det foreliggende, at det først skulde gennemføres, efterhaanden som de enkelte Embeder blev ledige; paa anden Maade kan en Omfordeling, der maa holde sig til de Penge, man har, jo ikke gennemføres. I Forbigaaende vil jeg lige med et Par Ord berøre, hvorledes de i Fonden indsamlede Indtægter den Gang var foreslaaet fordelte, til Sammenligning med det her foreslaaede. Af de 900 Landsbyembeder sattes de 50 i første Klasse med 6,000 Kr., anden Klasse indeholdt andre 50, der skulde have 5,000 Kr., tredje Klasse 100 Embeder med 4,000 Kr., og derefter kom det store Græs paa 700 Embeder, fordelt i fjerde og femte Klasse med henholdsvis de 400 Embeder paa 3,000 Kr. og de 300 paa 2,000 Kr.s Indtægt. Naar man var naaet en Del frem med den nye Ordning, skulde der aarlig uddeles et vist Antal Alderstillelser til de ældste Præster i hver af de tre laveste Klasser, men Hovedprincippet var altsaa den gamle Ordning, at Præsterne skulde opnaa deres Lønningsforbedring ved at vandre videre, forflyttes ud til nye Embeder; denne Udsigt dog stærkt begrænset ved, at de to laveste Klasser omfattede 700 af de 900 Embeder, saaledes at det var forholdsvis meget faa Præster, som vilde komme ud over Mellemembederne, som man plejede at kalde dem den Gang. Endvidere skulde enhver Præst, som havde mere end een Kirke, have 200 Kr. ekstra, en i øvrigt, synes jeg, ret naturlig Foranstaltning. Hertil kom saa ligesom nu Embedsbolig samt en Jordlod til 2 Heste og 4—6 Køer. Denne Jordlod var altsaa et Plus til den foreslaaede Lønning, naar den sammenlignes med det nu foreslaaede, hvor den af en Kommission fastslaede